

”För att nå framgång måste vi få internationellt stöd”

Presidentkandidaten Mustafa Barghouti om läget i Palestina

Mustafa Barghouthi som företräder det Palestinska Nationella Initiativet – Al Mubadara var nyligen i Stockholm. Hans presidentvalskandidatur gav 32 procent av rösterna och stöddes av PFLP. Nyligen tog hans initiativ också hem platser i 16 av 18 kommunalval där det ställde upp.

– Det finns en tyst majoritet palestinier som är i opposition till Fatah men inte stöder Hamas. Dessa saknar politisk representation och genom att representera dessa utgör vi den tredje kraften i palestinsk politik.

Det palestinska nationella initiativet lanserades i juni 2002 och beskrivs av Barghouthi som en ny typ av rörelse, med betoning på just rörelse. Det är inte ett färdigt program utan mera av en öppen, nationell och demokratisk katalysator med syfte att mobilisera människor, berättar Barghouthi.

Enligt Barghouthi handlar de politiska framgångarna om att man lyckats bygga koalitioner med andra rörelser och organisationer. Men också om att man tydligt skiljt ut sig från Fatah och den palestinska myndigheten genom en fokusering på vardagsfrågor som är viktiga för människor. I valrörelsen talade man mycket om att inkludera palestinerna i diasporan i den politiska processen, med målet att ge dem rösträtt och sedan rätten att kunna återvända: – Kan irakier som aldrig satt sin fot i Irak få rösta i de irakiska valen borde de palestinier som fördrivits från sina hem få rösta i de palestinska presidentvalen, eller hur, säger Barghouthi retoriskt.

• **I medierapporteringen i Sverige hör man aldrig talas om er. Jag läste någonstans att det beror på att du av Israel ses som en demokrat och det gör att du inte som Abu Mazen är godkänd som kandidat av varken israelerna eller Vita Huset.**

– Ja, precis! Vi ignoreras både av Israel och av västmedia. Orsaken är enkel, Israel vill inte att Palestina någon gång ska bli en fullödig demokratisk stat. För då kan de inte längre hävda att de är den enda demokratin i regionen. Det ligger i Israels intresse att kunna utmåla Palestina som en korrupt statsbildning och palestinerna som religiösa fanatiker.

– Under valen behandlades jag också mycket illa av israelerna. Medan Abu Mazen (Mahmoud Abbas) hade fullständigt fri rörlighet blev jag arresterad åtta gånger och misshandlad vid ett flertal tillfällen bland annat utanför Hebron. Men jag tog mig också till Östra Jerusalem och höll möten där något som Abu Mazen aldrig ens försökte. Vi får inte

glömma att Östra Jerusalem tillhör de ockuperade områdena.

– Många arabiska ledare är också skrämde av min kandidatur och den framgång PNI uppnått. En fristående och frispråkig presidentkandidat är på sikt ett hot också mot deras ställning.

• **I presidentvalen stöddes ni av Folkfronten för Palestinas befrielse (PFLP). Hur ser du på detta stöd och vad anser du om terroriststämplingen av PFLP här i Europa?**

– Många organisationer stödde min kandidatur. En del andra valde att inte göra det och kandidera mot mig med misslyckat resultat. Förhoppningsvis kan dessa samarbeten och koalitioner återupprepas i framtiden. Kanske med vissa grupper redan till parlamentsvalen i januari nästa år. Vad beträffar PFLP är det en politisk rörelse och vi betraktar terroriststämplingen som felaktig.

• **Israels tillbakadragande från Gaza framställs som en fredsgest av Sharon. Hur ser verkligheten ut?**

– Sharon gick till val på att rent fysiskt förstöra möjligheten till en palestinsk stat och det som sker i Gaza nu är ett skrämmande exempel på hur Israel omöjliggör ett palestinskt självstyre. Det som hänt i Gaza är inget tillbakadragande. Det som hänt är att Israel har omorganiserat ockupationen för att förbilliga den och göra den mer smärtsam för palestinerna. De bosättare som man flyttat på har man flyttat till Västbanken

och totalt sett innebär operationen en ökning av antalet bosättare på de ockuperade områdena och inte en minskning.

• **I Sverige arbetar de flesta solidaritetsorganisationer för Palestina med kravet på bojkott av israeliska varor. Hur ser ni på denna metod?**

– Det finns oerhört mycket folken i EU-länderna kan göra. Bland annat kräva att regeringarna säger upp det mycket fördelaktiga handelsavtalet mellan EU och Israel. När det gäller andra påtryckningar behöver vi göra saker som är effektiva och jag skulle hellre se att man krävde sanktioner mot Israel – än enbart bojkott av vissa varor. Genom att tala om sanktioner riktar man in sig på det som är problemet – den israeliska regeringen – och undviker en diskussion om att man vill straffa alla israeler, är antisemit eller något annat.

– Det finns också en viktig koppling mellan kravet på sanktioner och Israels politik. Det sätter också fokus på regeringarna i Europa att agera. Man kan till exempel kräva ett stopp för vapenhandeln med Israel med hjälp av sanktioner. Men vi är inte på något sätt emot konsumentbojkott. Vill man bojkotta – gör det!

• **Ni tar ställning till förmån för en motståndskamp baserad på icke-våld. Nyligen gick alla palestinska organisationer också med på en vapenvila. Vad ligger bakom denna taktik?**

– Vårt ställningstagande innebär

– Det finns en tyst majoritet palestinier som är i opposition till Fatah men inte stöder Hamas. Genom att representera dessa utgör vi den tredje kraften i palestinsk politik, säger Mustafa Barghouti.

inte att palestinerna inte har rätt att göra motstånd mot ockupationen. Det har vi som folk och den rätten är fastslagen i internationell lag. Men det innebär inte att det alltid är det mest effektiva medlet att nå de politiska målen. Vi förordar en folklig massmobilisering av människor i kombination med internationell solidaritet. Precis som i Indien och Algeriet för vi en kamp mot ockupation där det krävs flera olika metoder för att nå framgång.

– Hela världen vill också att vi skall avstå från militära aktioner, och alla organisationer har gått med på eldupphör. Men sedan vi gick med på det, 8 februari, har Israel beskjutit palestinier vid 2184 tillfällen, 75 palestinier har dödats varav 17 barn, 717 har skadats.

– Men för att nå framgång måste ett stort internationellt stöd mobiliseras för den palestinska frihetskampen, världen kan inte sitta ner och se oss förtryckas, dödas och fångas som kycklingar i lådor av muren. Hade det inte varit ett starkt internationellt stöd för ANC och Nelson Mandela hade vi inte sett honom släppas fri från fängelset, vi hade sett Mandela dö i fängelse. Utan starkt internationellt stöd hade vi inte sett ett fritt Sydafrika, och utan starkt internationellt stöd kommer vi inte se ett Palestina fritt från ockupation och vi kommer aldrig att se varken palestinier eller israeler fria från denna konflikt.

• **Era politiska krav är att Israel ska leva upp till FN:s resolutioner med en två-statslösning, flyktingarnas rätt att återvända och Jerusalem som huvudstad. Men samtidigt förstör Israel möjligheterna till en livskraftig palestinsk stat. Är en tvåstatslösning längre möjlig?**

– Kravet på en egen stat faller tillbaka på idén om nationellt självbestämmande. Detta är en rättighet som de flesta länder och folk har men som förnekas oss. Kravet innebär en stat som vi själva kan styra. Om Israel förstör denna möjlighet så visst, rent logiskt, då är det enda rimliga kravet en demokratisk stat. Men till dess kan vi inte kräva det.

– Vi måste vara mycket politiskt försiktiga i den här frågan och nu är kravet en palestinsk stat i enlighet med FN:s resolutioner. Men det är bråttom. För varje dag som går med bygget av muren och bosättningsarnas expansion minskar möjligheterna till en livskraftig stat.

Framgångsrikt hot om strejk i S:t Petersburg

■ Fackföreningen på bilföretaget Fords fabrik i S:t Petersburg meddelar att den avvaktar med strejkaktioner sedan en ny företagsledning lovat att ta hänsyn till arbetarnas krav. Ford planerar att fördubbla sin produktion i Ryssland till 60000 bilar per år vilket leder till ökad arbetsbelastning för arbetarna.

Som svar har en delegation på 77 arbetare, representerande 1058 av fabrikens 1700 anställda, fört fram krav på 30 procents lönehöjningar. Arbetarnas ledare Alexej Etmanov säger sig hoppas nå en kompromiss med den nya företagsledningen.

En miljon offentliganställda protesterade i Ryssland

■ Över en miljon sjuksköterskor, lärare och andra offentliganställda strejkade och demonstrerade över hela Ryssland onsdagen 12 oktober. De krävde högre löner och bättre anställningsvillkor. I Moskva samlades över 2500 i en demonstration som övervakades av hundratals poliser med hundar. Demonstranterna var tvungna att passera metalldetektorer för att få delta!

Sjuksköterskan Irina, som inte vill uppge sitt fullständiga namn, säger till tidningen Moscow Time:

”Jag skulle vilja att någon från regeringen stannade på ett sjukhus en dag för att se hur folk blir behandlade. Men de ligger vanligtvis på privata kliniker och ser inte det vi ser varje dag”. Irina tjänar 1600 rubel i månaden vilket motsvarar ungefär 400 kronor.

Protesterna stöddes av kommunistpartiet, socialliberalerna Jabloko och vänsternationalisterna Rodino (Fosterlandet). Kommunistpartiets deputerade Ivan Melnikov pekade i ett tal till demonstranterna på Rysslands enorma oljeinkomster.

President Putins politik möter av protester.

I nästa veckas Proletären ...

...publicerar vi den sista delen i artikelserien ”Revolutions Venezuela”. Missa den inte!